

Pili Cugat i Carlos Lupprrian

ENS PRESENTEN: JOCS D'AIGUA

« Quan un és conscient del res, és el moment d'escollir com seguir... »

Pili Cugat, més coneguda com «La jueva de Tortosa» ens presenta el seu primer àlbum «Jocs d'aigua» amb el guitarrista i compositor Carlos Lupprrian, i la col·laboració de Sinta Salvadó al violoncel. Pili Cugat, diplomada en turisme i guia oficial, sempre ens recordarà a «La Jueva de Tortosa». Va tenir la genial idea d'introduir teatre i música a les seues visites guiades pel Call Jueu, apropant cultura i sentiment amb cada petjada. Avui ens presenta el seu primer àlbum «Jocs d'aigua» amb Carlos Lupprrian.

Més Ebre: Deu cançons que ens parlen del riu, de les oliveres, de la natura, dels sentiments, de les emocions...

Pili Cugat: Quan Carlos i jo, passejant per la bora del riu, vam il·lusionar-nos en la idea d'un treball lligat a l'aigua, ens imaginàvem tot un seguit de cançons inspirades en l'element aigua pròpiament dit, i en tot allò que ens transmet. A mesura que anàvem escrivint, el camí va anar evolucionant portant-nos a expressar moments que d'una manera o d'una altra sentíem vinculats a l'aigua a través de les emocions. Tots som conscients del lligam entre l'aigua i l'emoció, del seu paral·lelisme... Com més caminàvem més sentíem la necessitat d'expressar la importància d'evolucionar com a persones, de ser més forts, de buscar dintre d'un mateix... Les lletres de les cançons, personalment, són un camí de creixement. Cada cop que canto algunes d'elles, em recorden missatges que em dic a mi mateixa i amb els que intento ser coherent en el meu dia a dia. És molt curiós viure i veure com allò que vaig escriure en un moment donat, aquells pensaments espontanis, em van descobrint nous matisos amb els que em sento amb la responsabilitat personal d'expressar de la manera més transparent possible, des del missatge, des de l'emoció. Vaig aprenent...

ME: Coneixem a Pili Cugat però, qui és Carlos Lupprrian?

Carlos Lupprrian: És una pregunta difícil, d'aquelles que porta tota una vida el ser capaç de respondre. Em considero un ésser inquiet amb una fam voraç d'aprendre i descobrir coses noves. Vaig començar en el món de la música a principis dels anys 80. Intentava aprendre tot de qualsevol estil. Vaig estudiar guitarra clàssica, guitarra elèctrica, jazz, composició i electroacústica. Mai vaig ser molt escolàstic però sí molt apassionat. He sobreviscut com a músic des de llavors amb petites pauses. He tingut la sort d'involucrar-me en projectes que m'han donat vida, primer com a compositor des de la Fundació Phonos amb el suport de Gabriel Brncic. Feia obres que eren tot un repte, explorava el so fins al límit, dissenyava instruments, programava recursos nous... Amb estrenes en festivals i centres de Vanguardia de tot el món. (Centro de Arte Reina Sofia, CCCB, Macba, Festival de Música contemporània de la Habana, Music Gallery de Toronto, etc). Una altra època important per a mi va ser quan vaig estar treballant amb l'il·lustrador Fernando Krahn com a compositor per a les seves animacions i amb qui vaig aprendre tant de l'art de l'animació. Fernando Krahn va ser com un pare per a mi. Teníem una comunicació molt especial, quasi telepàtica. De vegades un acabava la frase que l'altre havia començat. Portàvem un ritme de treball frenètic. Publicàvem setmanalment la nostra animació a la web de La Vanguardia i molts d'altres projectes en paral·lel. Malgrat que la seva mort fou un cop molt fort, vam continuar durant tres anys més amb la Krahnfactory, mantenint el llegat de Fernando Krahn mitjançant la nostra sèrie de Krahnitos, on em vaig desenvolupar com a director d'animació i guionista. De fet, dirigia des de la música. L'animació i el ritme, estan tan lligats! Quan es va acabar, vaig seguir amb la meua vida de músic. Necessitava tocar en viu més que respirar, però no acabaven de sortir els meus projectes. Però la col·laboració

amb el compositor Josep Mª Mestres Quadreny (tot un referent en la música contemporània) en el disseny d'instal·lacions i diversos treballs discogràfics, em van reconnectar amb la meua etapa més avantguardista, tornant-me la necessitat d'explorar nous territoris. Finalment el meu amic i col·laborador Santiago Krahn em va presentar a certa cantant de Tortosa. Vaig venir a fer una substitució a la Festa de Hanukkah acompanyant a "La Jueva de Tortosa" i m'hi vaig quedar. Hem fet i compartit tantes coses des de llavors que de vegades em quedo bocabadat. Pili és una de les cantants amb major expressivitat que he conegut mai. Aconsegueix emocionar-me cada vegada que la sento cantar.

ME: En aquest primer àlbum uniu música i poesia apropant-nos a la natura i les emocions. El nom de l'àlbum «Jocs d'aigua», per què?

PC&CL: Jocs d'aigua, jocs d'emocions, actituds diverses en enfront de les circumstàncies... Un riu d'aprenentatge, de vivències, d'il·lusions, d'ideals, de lluita, d'esperança, de buscar-se i trobar-se amb un mateix, d'escoltar-se i escoltar... No fou fàcil decidir el nom de l'àlbum. De fet, fou el que més ens va costar. Teníem molt clar que havia d'estar lligat a l'aigua pel fet que parlar d'aigua és parlar d'emoció. Per què Jocs? Per què jugar, sentir i viure són les peces més importants del nostre camí.

ME: «Jocs d'aigua» fusiona la música tradicional mediterrània, el folk, el jazz contemporani i la música de cambra...

CL: La música està escrita a mida de les poesies de Pili. Intento trobar el medi més apropiat per a la seua veu, respectant les seues arrels però procurant ampliar una mica més el seu àmbit musical. Ella té una tradició molt forta de

música mediterrània en general i especialment dels cants de treball escoltats des de la seva infància, així com de música sefardí, pel seu treball amb el personatge de La jueva de Tortosa. La idea de posar violoncel en algunes cançons em va semblar una bona opció. Dóna molt de joc per la seva proximitat de tessitura a la guitarra, la qual cosa ens permet teixir una bona base musical amb molts més recursos expressius. Per altra banda, un violoncel·lista, està molt acostumat ha interpretat amb un tempo més flexible, per la seva tradició amb la música de cambra, que per exemple, un baix elèctric. Això és fonamental per l'expressivitat que requereix acompanyar les cançons de Pili.

ME: Pili, vas tenir una immensa alegria amb el naixement d'aquest primer àlbum però, el maleït càncer també va voler ser-hi present. Com a dona valenta i positiva, que els diries a totes aquelles persones que estan passant per aquesta malaltia?

PC: Sempre que hi penso se m'entelen els ulls. L'emoció em pot i he de respirar a fons i reconduir-la, fer terra suposo. És curiós com arriben les coses! Els jocs de la vida? A principis de setembre, just el dia que Carlos portava el CD a fàbrica, vaig notar que alguna cosa no anava bé. Al cap de pocs dies em confirmaven que tenia càncer de mama. I just al cap d'un mes, el mateix dia que m'extreien el tumor, sortia la nostra criatura Jocs d'aigua. Ara, des de la perspectiva del temps, sé que vaig tenir sort... Vaig sentir com la vida em protegia i em donava l'oportunitat de gaudir d'aquell projecte recent nascut. Ara, malgrat la duresa de la malaltia, sento gratitud per què... és com si la vida m'estigués dient, tranquil·la, estic amb tu, aprèn, fes-te més forta, cuida't, confia, gaudeix, viu, somriu... La fase més dura del tractament ja ha passat. Ja queda poc! Segueixo aprenent de l'experiència. Em sento molt estimada, i això és el més gran regal que una persona pot tenir. Malauradament, som molts els que estem passant per l'experiència del càncer. És una malaltia freqüent que avui té sortida. Què diria a gent que està passant pel mateix? El que moltes persones que ho han superat m'han dit. Que som valents i valentes. Que la il·lusió de viure és la nostra força, que ens dediquem temps, que cal seguir fent, en la mesura que puguem, allò que més ens agrada, que ens mimem molt... i ens deixem mimar. I que aquesta situació passarà i en sortirem reforçats.

ME: Una frase teua: «Quan t'adones que el res és l'instant regalat que et permet escollir... M'encanta!

PC: Quan em veig forçada a parar i aquest parar és un tornar a començar, escollint una manera renovada de transmetre, més directa, desentent-me de la timidesa per a gaudir al màxim del compartir. Quan un és conscient del res, és el moment d'escollir com seguir... Encara que no puc parar del tot, perquè tinc la necessitat de seguir escrivint, cantant... forma part de mi. Som allò que fem, allò amb el que més gaudim. Viure és també compartir... Ara, quan em sento a la recta final del tractament, m'il·lusiona una primavera plena d'activitat.

ME: A partir d'ara quins són els vostres projectes?

PC&CL: Ara mateix estem totalment centrats en compartir les cançons i el missatge de Jocs d'Aigua. Volem gaudir al màxim aquesta nova etapa. Les experiències viscudes amb els petits concerts realitzats fins ara ens han aportat moments preciosos de donar i rebre, i ens encanta. És un camí que just acaba de començar. Estem molt il·lusionats amb la presentació de Jocs d'Aigua al Teatre Auditori Felip Pedrell, dissabte 17 de març a les 20:00h.

ME: Allí estarem!